

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Halina Kiriło

SSN Piotr Prusinowski

w sprawie z powództwa K. Ł.
przeciwko „A.” Spółka Akcyjna z siedzibą w G.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 7 czerwca 2018 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w G.
z dnia 8 listopada 2017 r., sygn. akt VII Pa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 8 listopada 2017 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki K. Ł. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 14 lipca 2017 r. w sprawie VII [...].

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie, Sąd wskazał, że we wniesionej skardze kasacyjnej nie został przez pełnomocnika skarżącej zawarty wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany, co należy traktować jako brak nieusuwalny (art. 398⁴ § 1 k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 1 k.p.c.). Sąd ustalił również, że skarga kasacyjna zawierała także szereg innych uchybień - braków usuwalnych, między innymi nie złożono podpisu pod skargą, nie przedłożono jej odpisów, nie zawarto wniosku o przyjęcie skargi do

rozpoznania wniosku oraz jego uzasadnienia. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, według którego zbędne jest wezwanie do uzupełnienia braków formalnych skargi, jeżeli podlega ona odrzuceniu, Sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił przedmiotową skargę.

Postanowienie to powódka zaskarżyła zażaleniem, zarzucając mu obrazę przepisu postępowania, tj. art. 398⁶ § 1 k.p.c. polegającą na uznaniu, że skarga nie spełnia wymogów określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., podczas gdy wobec oczywistej niekompletności jej złożenia, nie sposób uznać jakich elementów skarga nie zawiera, a tym samym niemożliwe było stwierdzenie uchybień określonych w hipotezie przepisu, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia a skutkowało niezasadnym odrzuceniem skargi oraz polegającą na odrzuceniu dokumentu niestanowiącego pisma procesowego (skargi kasacyjnej) a tym samym nie podlegającego odrzuceniu.

W uzasadnieniu wskazano, że pismo zatytułowane skarga kasacyjna wpłynęło do Sądu Okręgowego w formie niekompletnej. Wobec tej oczywistej niekompletności, nie sposób stwierdzić, jakich elementów pismo nie zawiera, ponieważ wobec niespełnienia wymogów pisma procesowego (np. nieopatrzenia podpisem) jego treść miała charakter niezamknięty. Wniosek o uchylenie wyroku był sformułowany na niedołączonej (omyłkowo) części skargi. Sąd Okręgowy winien w pierwszej kolejności wezwać do usunięcia braków pisma procesowego, aby w ogóle móc uznać charakter dokumentu za zamknięty, tj. nadać mu przymiot pisma procesowego i w ogóle móc je zakwalifikować a następnie wydać wobec niego decyzję procesową. Bez wskazania braku formalnego niepodlegającego uzupełnieniu Sąd Okręgowy powinien w pierwszej kolejności wezwać do usunięcia braków usuwalnych, by stwierdzić czy dokument stanowi pismo procesowe, co do którego można wydać orzeczenie określone w art. 398⁶ k.p.c. a dopiero następnie stwierdzić, czy zawiera to pismo brak, którego nie usunięto, lub brak nieusuwalny i wydać decyzję o odrzuceniu. Postanowienie Sądu Okręgowego ma charakter przedwczesny, bowiem niemożliwe było stwierdzenie wystąpienia przesłanek określonych w hipotezie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Z argumentacji przedstawionej przez skarżącą wynika, że przesłane przez nią pismo procesowe nie stanowi skargi kasacyjnej z uwagi na jej niekompletność. Tymczasem z punktu widzenia warunków opisanych w art. 398⁴ k.p.c. każda skarga kasacyjna, która ich nie spełnia, jest „niekompletna” czy też, jak to ujmuje skarżąca, „ma charakter niezamknięty”, niezależnie od przyczyn takiego stanu rzeczy. Jeśli „niekompletność” skargi polega na braku jej obligatoryjnych elementów wskazanych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., które to braki są nieusuwalne (co dotyczy braku wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany), to podlega ona odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Dodać też należy, że nie budzi wątpliwości, że niepodpisane pismo procesowe zatytułowane „skarga kasacyjna”, z którego treści wynika, że jest ono wniesione w imieniu powódki K. Ł. reprezentowanej przez adwokata M. K., zawierające (wyłącznie) oznaczenie zaskarżonego wyroku i wartości przedmiotu zaskarżenia oraz podstawy kasacyjne, stanowi niezawierającą wymaganych elementów skargę kasacyjną. Wada ta podlega ocenie przede wszystkim z punktu możliwości sanacji tego środka zaskarżenia, a jeśli nie ma takiej możliwości (istnieją braki o charakterze nieusuwalnym), rozstrzygnięcie sądu drugiej instancji może być tylko jedno – skarga podlega odrzuceniu.

Z tych powodów, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.